

שלושה כליי-ידי – בתוך הוביצר אחד

לתוצרתה של איטליה (ההררית) עשוי גם לשמש כהוביצר-מעמס הררי; לצורך זה עשוי הוא להתפרק לאחד-עשר חלקים, שכל אחד מהם מובל על-גבי פרד אחד.

הבחנים שנערכו במסגרת יחידה ארטילרית בעלת מבנה תקין — נרכשו לצורך זה 12 כלי-תותח כאלה — נתנו (לפי הידיעות שבעתונות-צבאית בריטית) תוצאות מצוינות.

קציני הארטילריה-המלכותית סבורים כי זהו כלי תכליתי-ביותר, בכל אחד לשלושת תפקידיו הנ"ל; והוא נראה להם כ"נשק-למופת לשימוש ע"י תותחנים-מוטסים, שעה שיש לשגרם לאי-שם, לשם טיפול במצבי-חירום פתאומיים".

בתפקידו ה"תקין", ככלי-ארטילרית-שדה, אין ההוביצר שונה בעצם מן הכלים שהיו נהוגים בארטילריה עד כה. טוחו בתפקיד זה — 13 ק"מ. בכדי להפכו לתותח נגד-טנקי יש להנמיכו, ול-הציבו במצב "גחון" על רגליו המיוחדות-לכך (ובתפקיד זה יורה הוא תחמושת חודרת-שריון מיוחדת). ואילו לשם ירי "בתור-מרגמה", יש להציבו בזווית-הגבהה בת 70 מעלות; במצב אחר רון זה שוה פעלו (לפי התיאורים הנ"ל) לזה של המרגמה-הכבדה, בעלת אותו קוטר עצמו, הנהוגה כעת ביחידות המוטסות — אלא שנוסף על כך

הכלי-הארטילרי המצרף 3 בתוך 1 — כשאנשי צותו מישרים את רגליו שניתן-להתאימן למצבי-יריה של תותח נ"ט.

הצבא הבריטי מסיים את ניסויי-הבחון שלו בכלי-ארטילרי חדש, שהוצע להנהיגו בארטי-לריה-המלכותית — ובראש וראשונה באותן יחידות המהוות את ה"עתודה האיסטרטגית" העור-למית של בריטניה, דהיינו עתודה אשר הכרחי

הוביצר-המעמס הבריטי החדש, בן-105 מ"מ, מוצב לירי ככלי-ארטילרית-שדה

כי תהיה אפשרות להטיסה אל חלקי-תבל מרוחקים. כיום, הסוג היחיד של יחידות-ארטילריות שיש ביכולתו להילוות אל, למשל, "חטיבת-הצנחנים העצמאית" הבריטית, או אל עוצבות מוטסות אחרות, הוא סוללות מרגמות בנות "2.4. כלי-התותח החדש הנו ממוצא איטלקי. זהו הוביצר בן 105 מ"מ, שניתן לומר עליו כי הנו "שלושה המקופלים בתוך אחד": — שכן עשוי הוא לשמש בתור כלי ארטילרית-שדה תקין — בתור תותח נגד-טנקי — ובתור מרגמה-כבדה. ולא זו בלבד, אלא שיש גם פנים נוספות לביטוי הנ"ל "שלושה בתוך אחד": — שכן זהו כלי "יביל-אור", אשר כל אחד משלושת חלקי-היסוד שבו יכול להיות נישא באמצעות הלי-קופטר אחד — ושלושה הליקופטרים כאלה מסי-פוס "וארלוינד" (ההליקופטר-הבינוני הבריטי) יוכלו להטיסו עד אל קצה טווח-טיסתם (כמובן, שלצורך היטס למרחקים "עולמיים", להבדיל מהטסות "טקטיות" שבאמצעות הליקופטרים — יטעינו את כלי-התותח לתוך מטוסי-תובלה רגיליים). מן-הראוי לציין כי הוביצר זה (כיאות

„עד כמה, בשעת המבצעים שבשנתיים האחרונות בעומאן, נזקקו יחידות רגימנט-שירות-האוויר“ המיוחד הבריטי לעזרתם של חמורים, לצורך טל“ טלת אספקתן“.

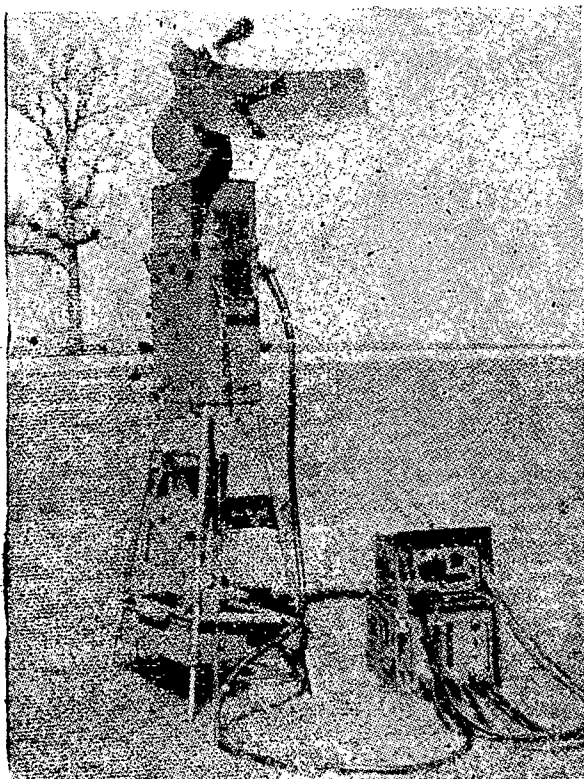
לרגל תכונותיו הטובות של הוביצר חדש וגמיש-שימוש זה, נשמעות גם סברות לגבי האפשרות שיוכנס לחימושם אף של צבאות נוספים.

מעניק הוא ליחידות אלו, כאמור, גם את שני סוגי-יכולתו האחרים.

צותו של התותח — 6 אנשים. לפי כל התיאורים ניתן לפרקו ולהרכיבו במהירות יתירה. ואל-נא יקל הקורא בהערכת האפשרות הניתנת לפרק כלי זה ולטלטלו על גבי פרדים; שהרי המקורות הבריטיים מדגישים, בנגעם בנקודה זו,

ציוד-קרב

מכ"מ-שדה לשירות-גייסות

מערכת מכ"מ-השדה של
„קבוצת-קרב“ אמריקאית.

החדשה); ב. רמתה של יחידת-המשנה של „קבוצת-צה“ זו, דהיינו, רמה של פלוגה, לתכלית השניה נועדו המכשירים מטיפוס „הזקיף האילם“ (ראה ב„מערכות“ חוב' ק"ו); ואילו לתכלית הראש-

עם התפתחות יכולתם הטכנית של מכשירי מכ"מ קלים ו„טלטיילים“ נוצרה האפשרות לצייד יחידות הפועלות בשדה ב„ראדאר טקטי“ תכליתי ויעיל. שנים הם החידושים שבעובדה זו: יעדי תפעולו — ומידת נייחותו. מלכתחילה, במשך תקופה לא-קצרה, היה המכ"מ מופנה נגד מטוסי האויב (ובים — גם נגד אניותיו). בתקופת-השנים האחרונה נוסו ופותחו דרכי הפעלתו נגד שלושה סוגי-יעדים שעל-פני הקרקע, שיצוינו להלן לאור דוקא לפי זמני פיתוחם: רכב-אויב — אנשיו (וביחוד ריכוזיהם) — וירי מרגמותיו (המאפשר לאכן את עמדותיהם). בכדי שיוכלו מכשירי מכ"מ המיועדים לכך למלא משימות חדשות אלו, היה עליהם להגיע לידי יכולת של הבחנה מדוקדקת-יותר ואף להתגבר על מספר קשיים הנובעים מטיפול באובייקטים הקרובים מאד אל פני-הקרקע, מאופים המבותר של פני-הקרקע, וממציאות עצמים שונים עליהם. אך לא די בכך. בכדי שניתן יהיה לגייסות הפועלים בשדה להשתמש שימוש-של-משם ביכולתם זו של מכשירים אלה, הכרחי היה כי יתאפשר לגייסות לשאת אתם את המכשירים, להציבם בכל מקום נחוץ, ולהפעילם שם, בקלות ובמהירות.

הפתרון הארגוני והטקטי שנמצא (עכ"פ לעת-עתה) ע"י צבא-ארה"ב למערכת מכ"מ-שדה מורשתת על שתי רמות: — א. רמת „קבוצת-הקרב“ (דהיינו, כל אחת מחמשת גדודי-הרגלים המוגברים, מעין „חצאיר-רגימנטים“, אשר צירוף של חמישה מהם מהווה את הדיביזיה האמריקאית